

Митрополит Киприан изненада и поздрави казанлъчани за празника на града

Песента „Лале ли си, зюмюл ли си“ в изпълнение на Негово Високопреосвещенство Старозагорския митрополит Киприан бе една от изненадите в концерта на казанлъшките изпълнители и рецитала по стихове на Петър Цанков „Роден в града на розите“. Идеята да се включи с любимата си българска песен е на ръководството на общинската администрация. Архиереят благодари за предоставената възможност и се обърна с поздрав към казанлъчани, по случай празника на родния му град.

Уважаема г-жо Стоянова – кмет на община Казанлък, обични в Господа братя и сестри,

Днес е празник на Казанлък и на красотата. Родният ми град винаги е благоухаел с чаровно излъчване и дъха на розите, а от детските ми години е останал в душата ми като мярка на хубост и благолепие.

Преди повече от сто години, през лято 1903-то, нашите родолюбиви

съграждани с много жар в сърцата организират първия Празник на розата. Немног години след Освобождението ни от турско робство, стотици казанлъчани с патриотичен плам в сърцата откриват за целия ни български народ новия облик на града ни. И с право, защото има с какво да се гордеят, като продължават с труда и ентусиазма си хилядолетната пътека на уникалното селище. Тук запламтява огънят на живота още през неолита. Гори бурно по време на възход, ставайки столица на тракийската Одриска държава, тлее по време на изпитания и робство, когато единствената опора за утрешния му ден са вярата и молитвите в манастира и храмовете Божии, но никога не угасва, защото е носен в сърцата на добрите хора, живели и живеещи тук.

Тези думи не са празничен реверанс, а истина. Тихо доказателство за това се крие и в организацията на първите празници на розата, които са посветени не само на красотата и цветята, но, обърнете внимание, и на милосърдието. Събраните средства в празничните дни се давали на бедни семейства, стари хора, сираци и боледуващи. Така в празнуването, в радостта на празника, участвали млади и стари и тези дни са били чакани с нетърпение от цялото население на района.

Сега, благодарение на стореното от нашите деди и майки се прекланяме пред историческото величие и духа на православието, стаени в прекрасния ни град. Няма как да се не върна с трепет в годините на детството си, когато израствах по пъстрите му улици, в първите ми часове на клироса, като певец в храм "Св.Троица", където ще служа в утрешния ден (7 юни), в делниците ми на служение в казанлъшкия манастир и да не осъзная, че с Божията благодат, тази неповторима атмосфера на Казанлък ме е изграждала, за да поема сегашното поприще. Този дух на града ни и сега витае сред нас и изпълва душите на децата и младите ни хора, с красота и усет за родно място и домашно огнище. Делниците на Казанлък са привилегия за всички, които се докосват до тях. Дар, който ние по-големите, трябва да съхраним с вярата, благочестието, търпението и трудолюбието на нашите предци. Дължим го и на тях и на децата ни.

Зная, че единственият начин това да се случи е да възраждаме духовността и православната си вяра и моля Бог да ни дава сили и мъдрост, да го правим неотменно и с християнска любов, както ни учи апостолът „ А сега остават тия три: вяра, надежда и любов; но по голяма от тях е любовта“ /1 Кор.13:13/. Родната ни история е доказала, че чрез нея се преодоляват стръмнини и изпитания, немощи и теготи.

Нека се стараем да я имаме, за да бъдем честити и благословени от Бог, а Той по безкрайната си милост да пази цветния ни град и прекрасната ни родина Майка България. На добър и благословен час. Амин.

Старозагорски митрополит Киприан

— bg-patriarshia.bg